

عنوان مقاله:

روش شاگرد محوری و پیشرفت دانش آموزان

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی ایده های نوین در فقه، حقوق و روانشناسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فاطمه جمشیدی - کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه نورآباد ممسنی

مرضیه زارعی - کارشناس الهیات گرایش فقه حقوق دانشگاه پیام نور نورآباد ممسنی

موسی خالویی - کارشناسی شیمی گرایش کاربردی دانشگاه گچساران

راضیه جعفری - کارشناسی مدیریت دولتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کازرون

خلاصه مقاله:

شاگرد محوری شاید عبارت شاگرد محوری بعضی از افراد را نگران کند. شاید شمامعلمینی را که سالیان سال تجربه کاری دارید را به فکر اندازد و این پرسش را در ذهنهای شما بوجود آورد، این دیگر چه بلای جدیدی است که می خواهند بر سر ما و کودکان ما بیاورند؟ و هزاران سوال دیگر. شاید هم کنجکاوی شما را تحریک کند و حس تازه ای در شما برای تجربه ای نو بوجود آورد. اول از همه باید خاطر نشان کرد که شاگرد محوری به هیچ وجه معلم را کنار نمی گذارد. در توضیح شاگرد محوری گفته می شود ۷۰٪ تا ۷۵٪ سهم را شاگردان دارند و ۲۵٪ تا ۳۰٪ را معلم در کار آموزش بر عهده دارد، اما این بدان معنی نیست که از کار معلم کم شده است. به هیچ وجه! کار یک معلم در سیستم شاگرد محوری نه تنها کم نمی شود، بلکه بیشتر هم می شود، فقط معلم از حالت یک سخنران بیرون می آید و به یک تسهیل گر یا آسان کننده، هموارکننده کارها، همراهی کننده هودایت گر تبدیل می شود. معلم شرایط مناسب، مفید و جالب را برای شاگردان بوجود می آورد و با مدیریتی صحیح، نکات قابل توجه و ضروری را بیان می کند. زمانی که شاگردان در تصمیم گیری ها و پیداکردن راه حل با مشکل رو برو می شوند با آنها همکاری می کند و برای آنکه بدانند تا چه حد شاگردان به اهداف مورد نظر رسیده اند، کلاس درس را از تمام جهات ارزیابی می کند.

کلمات کلیدی:

شاگرد، مدرسه، محوریت، پیشرفت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1629215>

